

Başvuru Numarası : 2020 / 1659
Toplantı Tarihi / Sayısı : 20.10.2020 / 138
Karar Numarası : 2020 / 223
Başvuran : H. A (T.C.:...)
Adres : ...
Muhatap 1 : V. B
Adres : ...
Muhatap 2 : A. T
Adres : ...

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Kuruma yapılan başvuruda başvuran özetle; internet üzerinden arkadaşıyla kiralamak üzere beğendiği bir ev ilanında emlakçının “memur tercihli” şeklinde bir not düştüğünü; kendisinin öğrenci, arkadaşının da sağlık personeli (memur) olmasından dolayı kendilerine uygun olduğunu düşünerek emlakçıyı arayıp görüştiklerini; evi gezdikten sonra karar verip emlakçıyı aradıklarını; ancak emlakçının evi kendilerine kiraya vermediğini; gerekçesini sorduklarında “Bekara ev mi verilir?” diyerek kendisine hakaret ettiğini iddia etmektedir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuru 03.06.2020 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru formu ve ekleri üzerinde yapılan ön incelemede, başvurunun esas incelemesinin Ayrımcılıkla Mücadele ve Eşitlik Birimi tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
4. Ayrımcılıkla Mücadele ve Eşitlik Birimi tarafından esas incelemesi gerçekleştirilen başvuruda sıralanan iddialar şu şekildedir:
 - a. İnternet sitesi üzerinden kiralık ev ararken emlakçı muhatap tarafından ilana koyulan kiralık ev ilanında “memur tercihli” şeklinde bir ibare olduğunu,
 - b. Ev arkadaşının memur (sağlık personeli) olması nedeniyle emlakçıyı arayıp konuştuklarını ve durumlarını izah ederek beğendikleri takdirde evi kiraya vereceğinin söylendiğini,
 - c. Evi gezip gördükten sonra emlakçıya karar verip arayacaklarını söylediklerini,
 - d. Emlakçıyı arayıp evi kiralamaya karar verdiklerini söyleyince emlakçının evi size kiraya vermiyoruz dediğini,
 - e. “Memura kiraya vereceğinizi söylemişsiniz, arkadaşım memur ben de öğrenciyim neden bize vermiyorsunuz?” diyerek sebebini öğrenmek istediğini; ancak emlakçının “Vermek zorunda mıyım kardeşim? Bekara ev mi verilir?” diyerek ağza alınmayacak hakaretler etmeye başladığını,iddia etmektedir.

5. 6701 sayılı Kanun’un 18’inci maddesinin 2’nci fıkrası uyarınca ihlal iddiasına muhatap V.B.’den başvuranın iddialarıyla ilgili olarak yazılı görüş talep edilmiştir. Muhatap,

yazılı görüşünü 13.07.2020 tarihinde Kurumumuza iletmiştir. Alınan yazılı görüşte yer alan açıklamalar şu şekildedir:

a. Ev sahibinin Anayasayla güvence altına alınan mülkiyet hakkından kaynaklı tasarruf ve sözleşme yapma yetki ve serbestisine dayalı olarak ilgili taşınmazın kiraya verilmesi hususunda kendisiyle anlaştığını ve kiraya verme şartı olarak da piyasada yaşanan sıkıntılardan ve ev sahiplerinin mağdur edilmesinden dolayı “memur olma” şartını koyduğunu,

b. Başvuranın telefonda yalan beyanda bulunarak kendisini memur olarak tanıttığını ve evi gezdikten sonra da öğrenci ve bekar olduğunu; ayrıca başka kişilerle beraber taşınmazı kiralamak istediğini iletildiğini,

c. Başvuranın isteği üzerine ev sahibiyle yaptığı görüşme neticesinde ev sahibinin “Ben ilgili taşınmazı bir yakın tanıdığımı kiraya verdim. Ayrıca neden daha önce gereceği söylemeyip yalan beyanda bulundu? Taşınmazın bulunduğu site bir aile sitesi, komşular da istemiyor rahatsız oluyorlar” dediğini,

d. Başvurayı arayarak ev sahibinin ifade ettiği hususları başvurana ileterek görüşmeyi sonlandırdığını,

e. Başvuruda kendisinin başvurana hakaret ettiğine dair iddialar yer aldığını; ancak bu hususun tamamen gerçeğe aykırı olduğunu, başvuru ekinde sunduğu başvurana ilan üzerinden yapılan yazışmada da başvurana kesinlikle hakaretvari ya da incitici bir üslup kullanmadığını, aksine gayet kibar bir şekilde diyalog kurduğunu ve başvuranın iddialarının asılsız olduğunu,

f. Emlakçılık işiyle uğraşsa da müşteri ve mülk sahiplerine gerekli bilgileri verme ve rızaları dışında işlem yapmama sorumluluğunun olduğunu; mülk sahiplerinin rızası hilafına satış veya kira sözleşmesi yapmasının hukuken de hakkaniyet gereği de düşünülmemeyeceğini; başvuranın iddialarının gerçek dışı olmasının yanı sıra kendisine karşı Kuruma başvuru yapmasının husumet yönünden hukuka aykırı olduğunu,

ifade etmektedir.

6. 6701 sayılı Kanun’un 18’inci maddesinin 2’nci fıkrası uyarınca ihlal iddiasına muhatap A.T’den başvuranın iddialarıyla ilgili olarak yazılı görüş talep edilmiştir. Muhatap, yazılı görüşünü 01.09.2020 tarihinde Kurumumuza iletmiştir. Alınan yazılı görüşte yer alan açıklamalar şu şekildedir:

a. ...’da taşınmazların kiraya verilmesindeki sıkıntılar, önceki kiracılarla yaşadığı mağduriyetler, en önemlisi de evin bulunduğu sitenin sosyal durumunu dikkate alması neticesinde emlakçı V.B. ile mülkiyet hakkından kaynaklı tasarruf yetkisine ve sözleşme serbestisine dayanarak ilgili taşınmazın kiraya verilme şartı olarak “memur olma” şartını koyduğunu; bunun dışında evin çabuk kiraya verilmesi ve boş kalmaması için kendisinin de etrafına ilgili taşınmazı kiraya vermek istediğini ve isteyen olursa kiraya verebileceğini duyurduğunu,

b. Anlattığı durumun gerek ilanda yer almasına gerekse emlakçının bizzat başvurana iletmesine rağmen başvuranın önce telefonda yalan beyanda bulunarak kendisini memur olarak tanıttığını, taşınmazı gezip gördükten sonra öğrenci ve bekar olduğunu ve başkasıyla beraber kiralamak istediğini iletildiğini,

c. Emlakçının yine de durumu kendisine ileterek evi kiraya vermek için onay istediğini ve belirttiği üzere emlakçı haricindeki insanlara kiralık evi olduğunu söylediğinden emlakçıya; “Ben ilgili taşınmazı bir yakın tanıdığıma kiraya verdim. Ayrıca neden daha önce gerçeği söylemeyip yalan beyanda bulundu? Taşınmazın bulunduğu site aile sitesi, komşular da bekara ev kiralamamı istemiyor, kabul etmiyor, rahatsız oluyorlar.” şeklinde beyanda bulunduğunu, bundan sonra başvurularla veya emlakçıyla görüşmediğini,

d. Tasarruf yetkisine dayanarak yasal hakkını ve sözleşme yapma serbestisini kullanarak taşınmazını kiraya verdiğini, kesinlikle ayrımcılık yapmadığını, eğer evi o aşamada kiraya vermeseydi belki başvurana kiraya verebileceğini; fakat yalan söylemesi ve evi o aşamada başka birine kiralamasından dolayı başvurana evi kiralayamadığını, bu sebeple başvuranın iddialarının tamamen gerçek dışı ve hukuka aykırı olduğunu ve reddedilmesi gerektiğini ifade etmiştir.

7. 6701 sayılı Kanununun 18’inci maddesinin 2’nci fıkrası uyarınca muhataptan alınan yazılı görüş başvurana iletilmiş ve yazılı görüş talep edilmiştir. Başvuran, yazılı görüşünü e-mail aracılığıyla 27.08.2020 tarihinde Kurumumuza iletmıştır. Başvuran başvurusundaki iddialarını yineleyerek V.B.’nin yazılı görüşünde yer alan ifadelerin hepsinin yalan olduğunu, ekte gönderdiği yazışmaların ekran görüntüsünün sadece yazışmaların bir kısmını oluşturduğunu iddia etmektedir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

8. Anayasa'nın "Kanun önünde eşitlik" kenar başlıklı 10’uncu maddesi şöyledir:

"Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

(...)

9. 20/4/2016 tarih ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu’nun “Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı” kenar başlıklı 3’üncü maddesi şöyledir:

(1) *Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir.*

(2) *Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır.*

(3) *Ayrımcılık yasağının ihlali hâlinde, konuya ilişkin görev ve yetkisi bulunan kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ihlalin sona erdirilmesi, sonuçlarının giderilmesi, tekrarlanmasının önlenmesi, adli ve idari yoldan takibinin sağlanması amacıyla gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.*

(4) *Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.*

10. Kanunun “ayrımcılık türleri” kenar başlıklı 4’üncü maddesinin 1’inci fıkrasında, ayrımcılık türleri “a) Ayrı tutma. b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama. c) Çoklu ayrımcılık. ç) Doğrudan ayrımcılık. d) Dolaylı ayrımcılık. e) İşyerinde yıldırma. f) Makul düzenleme yapmama. g) Taciz. ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık.” olarak sıralanmıştır.

11. 20/4/2016 tarih ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Tanımlar" başlıklı 2. maddesinin (g) bendine göre; *"doğrudan ayrımcılık, bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi"* ifade eder.

12. Kanunun "ayrımcılık yasağının kapsamı" kenar başlıklı 5'inci maddesinin 1'inci fıkrasında: *"Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar."* hükmü yer almaktadır.

13. Kanunun 9'uncu maddesinin 1'inci fıkrasının (g) bendinde, Kurumun, *"ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek"* le görevli olduğu düzenlenmiştir.

14. Kanunun "ispat yükü" kenar başlıklı 21'inci maddesinde *"Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir."* hükmü yer almaktadır.

15. 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun "Mülkiyet Hakkının İçeriği" başlıklı 683'üncü maddesinin 1'inci fıkrasında:

"Bir şeye malik olan kimse, hukuk düzeninin sınırları içinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahiptir." hükmü yer almaktadır.

16. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun "Sözleşme Özgürlüğü" başlıklı 26'ncı maddesi uyarınca; *"Taraflar, bir sözleşmenin içeriğini kanunda öngörülen sınırlar içinde özgürce belirleyebilirler."*

17. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun "Simsarlık Sözleşmesi" başlıklı 3'üncü bölümünün 520'nci maddesinde:

"Simsarlık sözleşmesi, simsarin taraflar arasında bir sözleşme kurulması imkânının hazırlanmasını veya kurulmasına aracılık etmeyi üstlendiği ve bu sözleşmenin kurulması hâlinde ücrete hak kazandığı sözleşmedir." hükmü ile

18. Mezkur Kanunun 521'inci maddesinde:

"Simsar, ancak yaptığı faaliyet sonucunda sözleşme kurulursa ücrete hak kazanır." hükmü bulunmaktadır.

19. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "İştirak" başlıklı 13'üncü maddesinin 1'inci ve 3'üncü fıkraları şu şekildedir:

"Kabahatin işlenişine birden fazla kişinin iştirak etmesi halinde bu kişilerin her biri hakkında, fail olarak idarî para cezası verilir."

“Kabahate iştirak için kasten ve hukuka aykırı işlenmiş bir fiilin varlığı yeterlidir. Kabahatin işlenişine iştirak eden kişi hakkında, diğerlerinin sorumlu olup olmadığı göz önünde bulundurulmaksızın idarî para cezası verilir.”

20. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun “İdarî yaptırım kararı verme yetkisi” başlıklı 22’nci maddesinin 1’inci fıkrası uyarınca;

“Kabahat dolayısıyla idarî yaptırım kararı vermeye ilgili kanunda açıkça gösterilen idarî kurul, makam veya kamu görevlileri yetkilidir.”

IV. DEĞERLENDİRME

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden Değerlendirme

21. Kuruluş Kanunu’nun “Başvurular” başlıklı 17’nci maddesinin birinci fıkrasında “Ayrımcılık yasağı ihlalinden zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi Kuruma başvurabilir” hükmü bulunmaktadır. Bu çerçevede ayrımcılık yasağı ihlalinden zarar gördüğü iddiasında bulunan H.A. tarafından yapılan başvuruya ilişkin ön inceleme neticesinde konunun, Kurumumuzca esas incelemesi yapılabilecek bir başvuru olarak değerlendirilebileceği sonucuna varılmıştır.

b. Esas Yönünden Değerlendirme

22. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununda yer alan doğrudan ayrımcılık, “bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi” ifade etmektedir.

23. 6701 sayılı Kanunun “Ayrımcılık yasağının kapsamı” başlıklı 5’inci maddesinin 1’inci fıkrasında ise bu farklı muamelelerle hangi alanlarda karşılaşılabileceği düzenlenmektedir. Söz konusu fıkra “Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar” hükmü yer almaktadır.

24. Somut olayda başvuran kiralamak istediği evin emlakçı tarafından bekar olması gerekçesiyle kendisine kiralanmadığını iddia etmektedir. Emlakçı muhatap yazılı görüşünde müşteri ve mülk sahiplerine gerekli bilgileri verme ve rızaları dışında işlem yapmama sorumluluğunun olduğunu; mülk sahiplerinin rızası hilafına satış veya kira sözleşmesi yapmasının hukuken de hakkaniyet gereği de düşünülmemeyeceğini; başvuranın kendisine karşı Kuruma başvuru yapmasının husumet yönünden hukuka aykırı olduğunu ifade etmiştir.

25. Emlakçılar Türk Borçlar Kanunu’nun 520’nci maddesinde yer alan simsarlık sözleşmelerine göre faaliyet yürüten ve yaptıkları faaliyetler sonucunda sözleşme kurulduğu takdirde ücrete hak kazanan aracılarıdır. 6701 sayılı Kanun kapsamında “bir kişinin kendi nam veya hesabına eylem ve işlemlerde bulunmaya yetkili kıldığı kişilere veya bir kamu görevlisinin

diğer kişilere verdiği ayrımcılık yapılmasına yönelik talimatı” olarak tanımlanan ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama mezkûr Kanun’un 4’üncü maddesinde yer alan ayrımcılık türleri arasında sayılmaktadır. Bu çerçevede ev sahibinin kendisine verilen talimatı uyguladığı gerekçesini öne sürmesi ayrımcılık uygulandığı tespiti varsa bunu değiştiremeyecektir. (Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurulu'nun 2018/69 sayılı Kararı, para. 36)

26. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun “İştirak” başlıklı 13’üncü maddesinin 1’inci ve 3’üncü fıkralarında belirtildiği üzere kabahatin işlenişine birden fazla kişinin iştirak etmesi halinde bu kişilerin her biri hakkında, fail olarak idarî para cezası verileceği belirtilmektedir. Bu nedenle bir kişiye bekar olduğu gerekçesiyle ev sahibinin talimatı ve emlakçının da bu talimatı uygulaması nedeniyle ev verilmemesi durumunda iki muhatap hakkında da idari para cezası uygulanacaktır.

27. Başvuran dilekçesinde evi gezdikten sonra emlakçıyla telefonda konuştuğunu, konuşma sırasında emlakçının kendisine “Bekara ev mi verilir?” dediğini iddia etmektedir. Başvuran ayrıca başvurusunun ekinde emlakçıyla yazışmalarını sunmuştur; ancak yazışmalarda emlakçının bekar kişilere ev verilmediğine dair bir beyanı bulunmamaktadır.

28. Emlakçı muhatap yazılı görüşünde ev sahibinin evin kiraya verilme şartı olarak “memur olma” şartını koyduğunu, başvuranın telefonda yalan beyanda bulunarak kendisini memur olarak tanıttığını ve evi gezdikten sonra da öğrenci ve bekar olduğunu ve başka kişilerle beraber taşınmazı kiralamak istediğini ilettiğini, başvuranın isteği üzerine ev sahibiyle yaptığı görüşme neticesinde ev sahibinin “Ben ilgili taşınmazı bir yakın tanıdığıma kiraya verdim. Ayrıca neden daha önce gereceği söylemeyip yalan beyanda bulundu? Taşınmazın bulunduğu site bir aile sitesi, komşular da istemiyor rahatsız oluyorlar” dediğini ifade etmektedir.

29. Ev sahibi muhatap yazılı görüşünde emlakçı muhatapın ifadelerini teyit etmiştir. Ayrıca ev sahibi evin çabuk kiraya verilmesi ve boş kalmaması için kendisinin de etrafına ilgili taşınmazı kiraya vermek istediğini ve isteyen olursa kiraya verebileceğini duyurduğunu, taşınmazını başvuranın talebinden önce kiraya verdiğini eğer evi o aşamada kiraya vermeseydi belki başvurana kiraya verebileceğini; fakat yalan söylemesi ve evi o aşamada başka birine kiralamasından dolayı başvurana evi kiralayamadığını ifade etmiştir.

30. İspat yüküyle ilgili olarak, 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun 21’inci maddesinde “*Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.*” hükmü yer almaktadır. Bu çerçevede Kuruma yapılan başvurularda ispat yükünün yer değiştirmesi için başvuranın iddianın gerçekliğine dair kuvvetli emareler ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması gerekmektedir. Başvuran başvuru dilekçesinde kendisine medeni hali nedeniyle ev kiralanmadığını iddia etse de başvuru dilekçesinde, dilekçe ekinde ve yazılı görüşünde iddiasını ispatlayacak bir emare sunamamıştır.

31. Anayasanın 48’inci maddesiyle güvence altına alınan sözleşme özgürlüğü, Borçlar Kanununda da temel bir ilke olarak görülmektedir. Sözleşme özgürlüğünün; sözleşme yapip

yapmama, sözleşme yapılacak kişiyi seçme, sözleşmenin içeriğini belirleme ve değiştirme, sözleşmeye son verme gibi görünüşleri vardır. Bu nedenle ayrımcılık yasağına girmeyen konularda ev sahibi kira sözleşmesi yapacağı kişiyi özgürce seçebilecektir.

32. Somut olayda başvuru memur olduğunu söyleyerek dürüstlük kurallarına aykırı davranmıştır. Başvurana ev kiralanmama nedeni bekar olması değil, öğrenci olmasına rağmen memur olduğunu ifade etmesi ve başkasıyla ev kiralayacağı bilgisini paylaşmamasıdır. Bu nedenle başvuranın medeni hali nedeniyle doğrudan ayrımcılığa uğradığına ilişkin başvurusunda ayrımcılık yasağının ihlal edildiği kanaatine varılmamıştır.

V. KARAR

Açıklanan mevzuat ve gerekçeler çerçevesinde;

1. Başvuranın medeni hal temelinde ayrımcılığa uğradığı iddiası bakımından, AYRIMCILIK YASAĞI İHLALİ YAPILMADIĞINA,

2. Kararın taraflara TEBLİĞİNE,

3. Kararın KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

4. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemelerinde yargı yoluna başvurulabileceğine,

20.10.2020 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

Süleyman ARSLAN
Başkan

Mesut KINALI
İkinci Başkan

Can ESEN
Üye

Cemil KILIÇ
Üye

Dilek ERTÜRK
Üye

Halil KALABALIK
Üye

Harun MERTOĞLU
Üye

Mehmet ALTUNTAŞ
Üye

Mehmet Emin GENÇ
Üye

Saffet BALIN
Üye